

عنوان مقاله:

تطبیق روایی داستان مشترک آن درویش که در هری غلامان عمید خراسانی را آراسته دید از مثنوی و منطق الطیر

محل انتشار:

جستارنامه ادبیات تطبیقی، دوره 5، شماره 18 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سرور خانه بیگی - دانشجوی دکترای تخصصی زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

سید محمود سید صادقی (نویسنده مسئول) - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

شمس الحاجیه اردلانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

روایت یکی از شیوه‌های بسیار کارآمد و موثر ادبی و تعلیمی است. داستان پردازی در مثنوی معنوی، جایگاهی منحصر به فرد و کاملاً متمایز دارد. مثنوی به عنوان یک اثر تعلیمی سرشار از داستان ها و حکایات می باشد. این پژوهش به شیوه توصیفی-تحلیلی و روش کتابخانه ای درصدد آن است تا به تطبیق روایی یکی از داستان های مثنوی و منطق الطیر با عنوان «داستان مشترک آن درویش که در هری غلامان عمید خراسانی را آراسته دید از مثنوی و منطق الطیر» بپردازد. از آنجایی که داستان های تمثیلی، بخش وسیعی از مثنوی را تشکیل می دهند و برترین شیوه و شگرد مولوی در القای تعالیم، شیوه خاص روایتگری اوست، با تحلیل این داستان می توان به چگونگی روایتگری و نقش تداعی معنایی در شیوه روایت مولوی پی برد؛ یعنی اطلاع از سبک روایی متن به ما کمک می کند که به ذهنیت نویسنده نیز نزدیک شویم و با شناسایی سبک روایی مثنوی می توان به این پرسش ها پاسخ داد که انتخاب شیوه خاص روایت در داستان مثنوی چه تفاوتی را در برداشت و معنا بخشی به متن یا داستان منطق الطیر به وجود می آورد و مولوی تا چه حد توانسته است در اثر تغییر در شیوه روایت داستان منطق الطیر به خلق معانی جدید بپردازد؟ در بررسی فرایندهای دگرگونی و مطالعه تغییرات داستان های مشترک مولوی و عطار می توان نتیجه گرفت که هم عناصر متغیر داستان و هم عناصر بنیادی که عبارت از محور جانشینی و هم نشینی هستند در مثنوی و منطق الطیر تغییر می کند.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، ارتباط متون، روایت، مثنوی معنوی، منطق الطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812676>

